

2018-06-11

Regeringskansliet
Finansdepartementet
Avdelningen för offentlig förvaltning
Enheten för offentlig upphandling

Remissvar ”Utkast till spelförordning”

(Fi2018/01640/OU)

Svenska Pokerförbundet (Svepof) önskar lämna följande synpunkter och förslag på ”Utkast till spelförordning”.

Maximala insatser och vinster

Vissa spel utanför kasino beläggs med spelgränser som vi ser som oskäligt låga. Högsta insats för ett spel på värdeautomat på kasino sätts, med 2018 års prisbasbelopp, till 182 kronor, medan värdeautomat utanför kasino endast får 6,5 kr som maximal insats. Prisbasbeloppet måste upp åtskilligt innan en insats på 10 kr jämnt tillåts. Denna maximala insats anser vi borde kunna höjas till att motsvara minst 10 kr (tex 1/4500 prisbasbelopp, istället för föreslaget 1/7000).

Även maximal insats för Varuspelsautomater ser vi som oskäligt lågt. Detta spel finns i relativt begränsad omfattning och då priset är varor, torde spelmissbruksrisken och således skyddshänsyn vara något lägre än på de flesta övriga spel inom licensområdet. Här torde det vara rimligt att ha en maximal insats på minst 20 kr (tex 1/2000 pbb istället för föreslaget 1/4000)

Vid spel på fartyg i internationell trafik, 8 kap 4§, står att maximal insats får vara 227,5 (1/200pbb), medan maximal vinst får vara 182 kr (1/250pbb). Detta är förmodligen ett skrivfel och högsta insats ska vara lägre, men vi ser gärna att beloppet för insats kvarstår, och beloppet för maximal vinst höjs motsvarande.

Licensavgifterna

Licensavgiften för att arrangera maximalt 10 turneringar föreslås vara 4 000 kr. Detta kan förstås ses som en rimlig summa för licenshantering, men om vi ser på realiteten hos svenska klubbar som bedriver folkrörelsepoker, som det förstås handlar om, när vi ser till licens för maximalt tio turneringar per år, det finns givetvis ingen som kan driva en sådan verksamhet med vinstsyfte, så blir kostnaden ganska stor. Mindre orter, med aktiva pokerklubbar kan inte räkna med att alltid få ihop maximala antalet spelare, utan ett mer troligt snitt är snarare 25 spelare. Maximal insats kommer förmodligen inte ofta att användas, utan en insats kan mycket väl hamna på 500 kr. Möjligheten för klubben att ta ut mer än 10% av insatsen från vinstpotten torde på dessa klubbar vara begränsade. Det skulle innebära att vid maximala antalet turneringar är maximal summa att få ut från spelarna 1 250 kr per turnering. Detta ska då täcka lokalkostnader, kort, marker, utrustning för spelarplacering, samt licensavgiften. Licensavgiften skulle då utgöra en oskäligt stor andel av den potentiella avkastningen för licensperioden, som dessutom är satt kortare på pokerturneringar än på övriga spel.

Alternativet kan då bli för dessa klubbar att försöka maximera spel, genom att både få fler deltagare och högre insatser. Även om vi hoppas att det ordnade spelet kommer att öka, så tror vi inte att det är en positiv utveckling för folkrörelsepokern att på detta vis behöva jaga ytterligare inkomster för att klara sina kostnader.

Det kan också vara så att valet faller på att arrangera mer än 10 turneringar per år. Insatsen är då märkbart större och det krävs ytterligare spelarinsatser för att få det att gå runt. För kommersiella intressen, med turneringar varje vecka och kanske flera turneringar varje vecka, är detta ingen stor summa, men för mindre orter, där man kanske önskar hålla strax över 10 turneringar per år, tex en månadsvis turnering, med två stycken extra inför SM för att få igång intresset. Att hamna mellan 11 och 25 turneringar per år, med den föreslagna avgiften, går inte alls att räkna hem. Vi föreslår att avgiften för det minsta antalet turneringar halveras till 2000 kr och att gränsen för få turneringar höjs till maximalt 20 st per år.

Avgiften för en enstaka större turnering föreslås vara 25 000 kr. Vid ett arrangemang av SM, EPT, eller liknande stor turnering, är detta förstås hanterbart. Vår bedömning är dock att reglerna för enstaka större turnering, även bör kunna nyttjas av folkrörelsepokern för att kunna arrangera till exempel regionsmästerskap. Om man räknar med ett 70-tal spelare och en insats på 2 500 kr, så är maximal intäkt på en sådan turnering (med 10% rake, vilket är en vanlig avgift vid folkrörelsepoker) blott 17 500 kr. Vi föreslår därför att denna avgift sänks till att vara maximalt 10 000 kr.

Vi har stor förståelse för att tillsynsavgifter behöver tas ut och självkostnadspris låter absolut rimligt. Det finns dock en stor risk att detta leder till orimliga kostnader för folkrörelsepokern. Timpriset som kommunala kontrollorgan tar ut, tenderar vara ganska hög och detta spel kommer att bedrivas i huvudsak på kvällar och helger. Den kostnaden ett sådant kontrollbesök riskerar att uppgå till, kan snabbt bli orimlig i förhållande till de högst begränsade inkomster en liten turneringslicens kan ge upphov till. Vi föreslår därför att kostnaden, i alla fall för den minsta licensen, begränsas eller får ett maxtak, som gör att ideella krafter har en rimlig chans att bedöma dessa kostnader. Alltför höga kostnader för licenser och tillsyn i förhållande till de begränsade möjligheterna till inkomst, riskerar att kraftigt minska kanaliseringen till licensierade alternativ för poker i turneringsform.

Övrigt

För kortspel i turneringsform (7 kap 8§) framgår att endast spel med gemensamma och enskilda kort tillåts. Sverige har en av världens äldsta mästerskapstraditioner av mörkpoker (med SM-historik sedan 1975). Detta spel spelas endast spelare mot spelare och innehåller inga gemensamma kort. Detta spel är inte så stort som klubbspel, men för att kunna arrangera SM fullt ut i Sverige i framtiden, ser vi att det vore önskvärt med möjligheten att i samband med ansökan av årlig turnering, även kunna spela poker utan gemensamma kort (mörkpoker).

I 7 kap 9§ framgår att högsta vinst till enskild spelare är 25% av totala vinstpotten. En vanlig utbetalningsstruktur för pokerturneringar visar att det behövs 300 spelare innan högsta vinst är nere på 25%. Även om förhoppningen i större turneringar ofta kommer att vara att nå 300 spelare, så är det inte säkert att det går att nå det antalet, särskilt inte för mindre turneringar av typen regionmästerskap som presenterats ovan. Eftersom gränsen för större turnering är 48 spelare och

payout-strukturen från 51 till 100 spelare säger 30%, föreslår vi att denna gräns höjs till 30% av de totala insatserna till en person.

I 15 kap 10§ om spelansvar finns en punkt 3, där det framgår att Spelmyndigheten får meddela föreskrifter om vad en utbildning enligt spellagen ska innehålla. Vad gäller utbildning för spelansvarig inom poker i turneringsform, erbjuder Svenska Pokerförbundet gärna assistans med vad vi anser vara viktigt för att poker ska kunna spelas under korrekta former och med likartade regler.

I samma paragraf finns punkten 5, om anställdas deltagande i spel. För folkrörelsepoker är det förödande om arrangör inte kan delta i spel. Arrangören är oftast en driven eldsjäl med stor kärlek till pokern och som driver turneringen helt utan eget vinstintresse. Får klubben bedriva max 10 turneringar per år, finns heller inte stor möjlighet att med delat spelansvar få spela mer än enstaka turneringar per år för arrangören. Folkrörelsepoker spelas inte mot klubben, utan mellan spelare. Turneringsarrangör har ingen fördel och den absoluta majoriteten av beslut tas av spelarna runt bordet. I de fall turneringsarrangör skulle vara involverad i en hand där domslut krävs, kan en biträdande turneringsledare vara utsedd som kan ta beslut i den frågan. Det föreligger mycket begränsad risk att i mindre turneringar (licens för max 10 per år, ovan föreslagen till 20 per år) att låta arrangören delta, vilket vi föreslår att denna punkt inbegriper.

Styrelsen Svenska Pokerförbundet